

அர்த்தம் தேடும் விலங்கு

குலை நடுங்கும் கொடுங்கனவிலிருந்து விழித்து
படுக்கையில் எழுந்து அமர்ந்தேன்.
விழித்துக் கொண்டே கனவைத் தொடர முயன்றேன்
என்னை எல்லோரும் பைத்தியம் என்றார்கள்.
கனவின் மாமிசத் துண்டுகளையும் எலும்புகளையும்
சிறு சிறு துண்டுகளாக்கி
நனவுலகின் எடை இயந்திரத்தில் தூக்கிப் போட்டேன்.
வழி மறந்து தொலைந்து போன கனவின்
தனிமையான இருண்ட தெருக்களிலிருந்து
இன்னமும் நான் வெளியே வரவேயில்லை.
மலைப்பாம்பு போல் நீண்ட வரிசையின் கடைசியில்
நானும் போய் நின்றேன்.
எனக்கு முன்னால் எல்லோருமே
பாதி கனவில் விழித்து மீதி கனவைத் தேடி
புகார் கொடுக்க வந்தவர்கள்.
குளத்தில் வீழ்ந்து ஊறி சொதத்துப் போன
சூரியனை மீன்கள் தின்றுக் கொண்டிருந்தன.
பாதியில் கலைக்கப்பட்ட என் கனவு
இப்போது எங்கே போயிருக்கும்?
என் கனவு இன்னேரம்
மூழ்கிப் போய் இருக்குமா?
பறந்து போய் இருக்குமா?
சோர்ந்து போய் எங்காவது இளைப்பாறிக் கொண்டு
இருக்குமா?

